

Cauza C-213/96

Acțiune introdusă de Outokumpu Oy

[cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare,
formulată de Uudenmaan lääninoikeus – (Finlanda)]

„Acciza pentru electricitate – Cote de impozitare diferențiate în funcție de modul de producere a energiei electrice de origine națională – Cota unică pentru energia electrică importată”

HOTĂRÂREA CURȚII din 2 aprilie 1998*

În cauza C-213/96,

având ca obiect o cerere adresată Curții, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, de către Uudenmaan lääninoikeus (Finlanda) pentru pronunțarea, în litigiul pendinte în fața acestei instanțe, declanșat de către

Outokumpu Oy,

a unei hotărâri preliminare privind interpretarea articolelor 9, 12 și 95 din Tratatul CE,

CURTEA,

constituită din domnii G. C. Rodríguez Iglesias, președinte, C. Gulmann, H. Ragnemalm și R. Schintgen (raportor), președinți de cameră, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann și L. Sevón, judecători,

avocat general: domnul F. G. Jacobs,
grefier: domnul H. von Holstein, grefier adjunct,

după examinarea observațiilor scrise prezentate:

– pentru Outokumpu Oy, de către Arto Kukkonen, avocat în Helsinki,

– pentru guvernul finlandez, de către domnul Holger Rotkirch, ambasador, șeful Serviciului juridic din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, în calitate de agent,

* Limba de procedură: finlandeza.

– pentru guvernul francez, de către doamna Catherine de Salins, director adjunct al Direcției juridice din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, și de către domnul Jean-Marc Belorgey, Chargé de Mission la aceeași direcție, în calitate de agenți,

– pentru Comisia Comunităților Europene, de către domnii Allan Rosas, consilier juridic principal, și Enrico Traversa, membru al serviciului juridic, în calitate de agenți,

având în vedere raportul pentru ședință,

după ascultarea observațiilor orale prezentate de către Outokumpu Oy, de către guvernul finlandez și de către Comisie în ședința din 24 iunie 1997,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 13 noiembrie 1997,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin ordonanța din 30 mai 1996, primită la Curte la 25 iunie 1996, Uudenmaan lääninoikeus a adresat, în temeiul articolului 177 din Tratatul CE, două întrebări preliminare privind interpretarea articolelor 9, 12 și 95 din tratat.

2 Aceste întrebări au fost adresate în cadrul unei acțiuni introduse de către Outokumpu Oy (denumită în continuare „Outokumpu”), societatea-mamă a grupului finlandez Outokumpu, împotriva deciziei pronunțate de către Piiritullikamari (Biroul vamal regional) din Helsinki prin care acesta a stabilit cuantumul drepturilor la importul de energie electrică de proveniență suedeză efectuate de către Outokumpu în cursul lunii septembrie 1995.

3 În Finlanda, articolul 1 din Eräiden energialähteiden valmisteveroista annettu laki (Legea nr. 1473/94 din 29 decembrie 1994 privind accizele pentru anumite surse de energie) prevede că huila, turba utilizată drept combustibil, gazele naturale, energia electrică și uleiul de pin sunt supuse, în beneficiul statului, unei taxe de bază și unei taxe adiționale. În conformitate cu articolul 2 alineatul (4) din Legea nr. 1473/94, prin „electricitate” se înțelege energia electrică prevăzută la poziția 2716 din tariful vamal.

4 În conformitate cu articolul 3, serviciul vamal are responsabilitatea de a percepe și de a controla taxele aplicabile produselor prevăzute de Legea nr. 1473/94.

5 În conformitate cu articolul 4 din Legea nr. 1473/94, taxa trebuie să fie plătită în conformitate cu următoarea grilă de impozitare, anexată la această lege (p = penni = 0,01 FIM):

<i>Produs</i>	<i>Grupă</i>	<i>Taxă de bază</i>	<i>Taxă adițională</i>
Huilă, brichete de huilă, materiale combustibile solide prelucrate din huilă, lignit	1	-	116,1 FIM/tonă
Turbă combustibilă	2	-	3,5 FIM/ MWh

Gaze naturale, produse gazoase	3	-	11,2 p/nm ³ *
Energie electrică			
- de origine nucleară	4	1,5 p/kWh	0,9 p/kWh
- de origine hidrolică	5	-	0,4 p/kWh
- importată	6	1,3 p/kWh	0,9 p/kWh
Ulei de pin	7	18,55 p/kg	-
* Pentru gazele naturale, taxa care urmează să fie plătită se reduce cu 50% de la 1 ianuarie 1995 până la 31 decembrie 1997.			

6 În temeiul articolului 14 primul paragraf din Legea nr. 1473/94, sunt obligate la plata accizei pentru electricitate persoanele care:

- 1) produc energie electrică de origine nucleară sau hidrolică în Finlanda;
- 2) procură energie electrică în cadrul activității lor economice din Comunitate sau din exteriorul acesteia.

7 Cu toate acestea, acciza nu se aplică energiei electrice produse de generatoarele cu o putere mai mică de doi megavolți/amperi (articolul 14 al doilea paragraf din Legea nr. 1473/94).

8 De asemenea, se exonerează de la plata accizei:

- turba combustibilă utilizată pentru producerea energiei electrice, în cazul în care producția nu depășește 25 000 MWh pe an (articolul 7);
- energia electrică de origine nucleară sau hidrolică produsă în Finlanda, pe care producătorul o exportă el însuși în afara Comunității sau o furnizează în vederea consumului în altă parte a Comunității decât Finlanda (articolul 16).

9 În cele din urmă, din dosar rezultă că nu se încadrează în domeniul de aplicare al Legii nr. 1473/94 energia electrică produsă din anumite deșeuri industriale.

10 În conformitate cu articolul 17 din Legea nr. 1473/94, orice persoană debitoare a accizei prevăzute la articolului 14 primul paragraf punctul (2) este obligată să respecte formalitățile definite de Valmisteverotuslaki (Legea nr. 1469/94 privind accizele).

11 Din proiectul de lege prezentat Parlamentului finlandez rezultă că impozitarea huilei, a energiei electrice, a gazelor naturale, a turbei combustibile și a pământului de turbă, precum și a uleiului de pin brut se bazează pe considerente ecologice. Prin urmare, cota unică de impozitare a energiei electrice importate a fost calculată astfel încât să corespundă cotei medii de impozitare aplicate energiei electrice produse în Finlanda, fără a se lua în considerare reducerea accizei pentru turba combustibilă și pentru gazele naturale.

12 Legea nr. 1473/94 a intrat în vigoare la 1 ianuarie 1995.

13 De la 1 noiembrie 1995, Outokumpu a importat energie electrică din Suedia în temeiul unui contract pe care l-a încheiat cu societatea suedeză Vattenfall AB.

14 Cu titlu experimental, primele livrări au avut loc între 18 septembrie și 9 octombrie 1995. Pentru această livrare de probă, Outokumpu a prezentat Biroului vamal regional, la 17 octombrie 1995, o declarație fiscală pentru luna septembrie 1995. Într-o scrisoare anexată acestei declarații, Outokumpu a declarat că, în opinia sa, perceperea accizei pentru electricitate pentru aceste importuri este contrară articolelor 12 și 13 din Tratatul CE, în sensul că această acciză nu este datorată.

15 La 23 octombrie 1995, Biroul vamal regional a decis că, în temeiul articolului 4 din Legea nr. 1473/94, Outokumpu era obligată să plătească o acciză pentru electricitate de 1,3 p/kWh + 0,9 p/kWh, conform grilei de impozitare referitoare la energia electrică importată.

16 Outokumpu a sesizat instanța de trimitere cu o acțiune în anularea deciziei Biroului vamal regional din Helsinki, pe motiv că acciza aplicată energiei electrice reprezenta o taxă cu efect echivalent unui drept vamal, interzisă prin articolele 9 și 12 din tratat. Cu titlu subsidiar, Outokumpu a susținut că o astfel de taxă avea un caracter discriminatoriu în sensul articolului 95 din tratat și a solicitat reducerea acesteia la cel mai mic nivel al accizei pentru electricitate produsă în Finlanda, respectiv 0 p/kWh, respectiv cota aplicabilă energiei electrice exonerate sau celei care nu intră în domeniul de aplicare al Legii nr. 1473/94.

17 Considerând că soluționarea litigiului pendinte înaintea acesteia depinde, de asemenea, de interpretarea articolelor 9, 12 și 95 din tratat, instanța de trimitere a hotărât să suspende pronunțarea unei hotărâri și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„Conform legislației naționale finlandeze referitoare la impozitarea energiei, acciza pentru electricitate se percepe în Finlanda pentru energia electrică produsă acolo, cuantumul accizei depinzând de modul de producere a electricității. În cazul energiei electrice de origine nucleară, acciza aplicată este reprezentată de o taxă de bază de 1,5 p/kWh și de o taxă adițională de 0,9 p/kWh. În cazul energiei electrice de origine hidroelectrică, acciza aplicată este reprezentată numai de o taxă adițională de 0,4 p/kWh. În ceea ce privește energia electrică de altă origine, de exemplu cea produsă din ulei, acciza se aplică pe baza cantității de materie primă consumată în procesul de producție. În cazul energiei electrice produse prin anumite metode, cum ar fi prin intermediul generatoarelor cu o putere mai mică de doi megavolți/amperi, nu se aplică accize. În ceea ce privește energia electrică importată, acciza aplicată, indiferent de modul de producere, este reprezentată de o taxă de bază de 1,3 p/kWh și de o taxă adițională de 0,9 p/kWh. Prin urmare, acciza pentru electricitate este stabilită în cazul energiei electrice importate conform unor criterii diferite de cele aplicate în cazul energiei electrice produse în Finlanda. În cadrul procesului de elaborare legislativă, perceperea accizelor stabilită în funcție de modul de producere a energiei electrice se bazează pe considerente legate de mediu. Cu toate acestea, cuantumul accizei pentru electricitatea importată nu este stabilit în funcție de modul de producere a energiei. Acciza pentru electricitatea importată este superioară celei mai mici accize pentru electricitatea produsă în Finlanda, însă este mai scăzută ca nivel decât cea mai mare acciză aplicată pentru energia electrică produsă în Finlanda. Acciza pentru electricitatea importată este percepută importatorului, întrucât acciza pentru electricitatea produsă în Finlanda este percepută producătorului acesteia.

1) Acciza pentru electricitate, stabilită după metoda descrisă anterior, trebuie să fie considerată ca o taxă cu efect echivalent unui drept vamal, în sensul articolelor 9 și 12 din Tratatul CE?

2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: acciza pentru electricitate, stabilită după metoda descrisă anterior, trebuie să fie considerată ca o taxă cu un caracter discriminatoriu în raport cu produsele din alte state membre, în sensul articolului 95 din Tratatul CE?"

18 Prin aceste întrebări, care ar trebui analizate împreună, instanța națională solicită Curții să se pronunțe cu privire la clasificarea, din punctul de vedere al articolelor 9, 12 și 95 din tratat, și, după caz, cu privire la compatibilitatea cu aceste dispoziții a unei accize aplicate energiei electrice de origine națională la cote diferențiate în funcție de modul de producere a acesteia, în cazul în care, se aplică energiei electrice importate, la o cotă unică superioară celei mai scăzute cote, dar inferioară celei mai ridicate cote aplicabile energiei electrice de origine națională.

19 În ceea ce privește clasificarea, este necesar să se amintească că, în conformitate cu jurisprudența constantă (a se vedea, în special, hotărârea din 17 iulie 1997, Haahr Petroleum, C-90/94, Rec., p. I-4085, punctul 19), dispozițiile referitoare la taxele cu efect echivalent și cele referitoare la impozitele interne cu caracter discriminatoriu nu se aplică în mod cumulativ, în așa fel încât aceeași taxă nu poate aparține în mod simultan, în conformitate cu sistemul prevăzut de tratat, acestor două categorii.

20 De asemenea, din jurisprudența constantă (a se vedea, în special, hotărârea Haahr Petroleum, citată anterior, punctul 20) rezultă că orice obligație pecuniară, unilateral impusă, oricare ar fi denumirea sa și modul său de aplicare, și care se aplică mărfurilor pe motiv că acestea trec frontiera, atunci când nu este un drept vamal propriu-zis, constituie o taxă cu efect echivalent în sensul articolelor 9, 12, 13 și 16 din Tratatul CE. Cu toate acestea, o astfel de taxă poate să nu facă parte dintr-o astfel de clasificare, în cazul în care face parte dintr-un sistem general de redevențe interne folosit sistematic pentru categorii de produse în conformitate cu criteriile obiective aplicate indiferent de originea produselor, situație în care intră sub incidența domeniului de aplicare a articolului 95 din tratat.

21 În această privință, este necesar să se constate, în primul rând, că o taxă cum este cea în cauză în acțiunea principală face parte dintr-un sistem general de impozitare care se aplică nu numai energiei electrice ca atare, ci deopotrivă mai multor surse de energie primară, cum sunt produsele din huiă, turba combustibilă, gazele naturale și uleiul de pin.

22 Este important de menționat, în al doilea rând, că atât energia electrică importată, cât și energia electrică de origine națională fac parte din același sistem fiscal și că acciza este prelevată de către aceeași autoritate, indiferent de originea energiei electrice, în funcție de proceduri reglementate de legislația generală referitoare la impozitarea produselor.

23 În al treilea rând, este necesar să se sublinieze că, exceptând energia electrică de origine națională produsă în generatoare cu o putere mai mică de doi megavolți/amperi sau cea produsă, în cantități reduse, din turbă combustibilă, această acciză se aplică energiei electrice indiferent de originea sa, națională sau importată. În aceste condiții, faptul că, în ceea ce privește energia electrică importată, acciza trebuie plătită de importator și se percepe la momentul importului nu este suficient pentru a concluziona că se aplică mărfii în cauză ca urmare a faptului că aceasta trece frontiera.

24 Cu toate acestea, Outokumpu observă că, în conformitate cu jurisprudența Curții (a se vedea, în special, hotărârea din 31 mai 1979, Denkavit Loire, 132/78, Rec., p. 1923, punctul 8), pentru a face parte dintr-un sistem general de redevențe interne, taxa impusă asupra produselor importate trebuie să fie aplicată produselor naționale și produselor importate în același stadiu de comercializare, iar factorul generator trebuie să fie identic pentru cele două categorii de produse.

25 În acest sens, este necesar să se precizeze că, într-un caz cum este cel din acțiunea principală, nu se poate discerne nicio diferență între faptul că energia electrică importată este impozitată în momentul importului, iar energia electrică de origine națională în momentul producției deoarece, ținând seama de caracteristicile energiei electrice, aceste două momente corespund aceluiași stadiu de comercializare, care este cel al pătrunderii energiei electrice în rețeaua de distribuție națională (a se vedea, în acest sens, hotărârea din 11 iunie 1992, Sanders Adour și Guyomarc'h Orthez Nutrition Animale, cauzele conexate C-149/91 și C-150/91, Rec., p. I-3899, punctul 18).

26 De asemenea, Outokumpu susține că acciza care face obiectul acțiunii principale nu se aplică produselor importate și produselor naționale în funcție de aceleași criterii și nici independent de originea acestora. Outokumpu mai arată că energia electrică de origine națională face obiectul unei accize aplicate la cote diferite, în funcție de faptul că este de origine nucleară sau hidraulică, sau este impozitată doar la nivelul materiilor prime utilizate, sau este exceptată, în timp ce energia electrică importată este impozitată, exclusiv ca produs final, la o cotă unică, indiferent de modul său de producere. Bazele de impozitare, precum și nivelurile accizei sunt, prin urmare, diferite, în funcție de faptul că este vorba despre energia electrică de origine națională sau de energia electrică importată.

27 Este necesar să se amintească că, după cum Curtea s-a pronunțat anterior, un impozit care se prezintă ca o taxă internă nu trebuie să fie considerat ca o taxă cu efect echivalent unui drept vamal decât în cazul în care modalitățile de impozitare sunt astfel încât acesta se aplică numai produselor importate, produsele naționale fiind exceptate (hotărârea din 28 ianuarie 1981, Kortmann, 32/80, Rec., p. 251, punctul 18). Or, după cum rezultă din punctul 23 al prezentei hotărâri, acesta nu este și cazul accizei care face obiectul acțiunii principale.

28 De asemenea, Curtea a hotărât anterior că nu poate duce la excluderea din domeniul de aplicare a articolului 96 din tratat faptul că originea mărfurilor determină valoarea taxei percepute (hotărârea Haahr Petroleum, citată anterior, punctul 25).

29 În consecință, o acciză cum este cea în cauză în acțiunea principală constituie un impozit intern în sensul articolului 96 din tratat și nu o taxă cu efect echivalent unui drept vamal în sensul articolelor 9 și 12.

30 În ceea ce privește compatibilitatea unei astfel de accize cu articolul 95 din tratat, este necesar să se amintească, în primul rând, că, în temeiul unei jurisprudențe constante, dreptul comunitar nu restrânge, în stadiul actual al evoluției sale, libertatea fiecărui stat membru de a stabili un sistem de impozitare diferențiat pentru anumite produse, chiar și similare în sensul articolului 95 primul paragraf din tratat, în funcție de criterii obiective, cum ar fi natura materiilor prime utilizate sau procesele de producție aplicate. Astfel de diferențieri sunt totuși compatibile cu dreptul comunitar doar în cazul în care urmăresc obiective compatibile, la rândul lor, cu exigențele tratatului și ale dreptului derivat din acesta și dacă normele lor pot evita orice formă de discriminare, directă sau indirectă, în ceea ce privește importurile provenite din alte state membre sau orice formă de protecție în favoarea produselor naționale concurente.

31 Articolul 95 din tratat nu se opune ca nivelul unui impozit intern aplicat asupra energiei electrice să varieze în funcție de modul de producere a acesteia și de materiile prime utilizate pentru producerea sa, în măsura în care această diferențiere se bazează, după cum rezultă chiar din formularea întrebărilor preliminare adresate de către instanța națională, pe considerente legate de mediu.

32 În fapt, astfel după cum Curtea s-a pronunțat în hotărârea din 20 septembrie 1988, Comisia/Danemarca (302/86, Rec., p. 4607, punctul 8), protecția mediului constituie unul din obiectivele fundamentale ale Comunității. Prin urmare, încă de la intrarea în vigoare a Tratatului privind Uniunea Europeană, Comunitatea a avut în special ca misiune promovarea unei creșteri durabile și neinflaționiste care să respecte mediul (articolul 2 din Tratatul CE) și acțiunea sa cuprinde o politică în domeniul mediului [articolul 3 litera (k) din Tratatul CE].

33 De asemenea, după cum avocatul general a evidențiat la punctul 58 al concluziilor sale, în special compatibilitatea cu mediul a metodelor de producere a energiei electrice constituie un obiectiv important al politicii Comunității în domeniul energetic.

34 Cu toate acestea, în ceea ce privește întrebarea dacă o astfel de diferențiere cum este cea care caracterizează sistemul de impozitare ce face obiectul acțiunii principale este compatibilă cu norma privind nediscriminarea prevăzută la articolul 95 din tratat, trebuie amintit că jurisprudența constantă arată că este vorba despre o încălcare a acestei dispoziții în cazul în care impozitul aplicat produsului importat și impozitul aplicat produsului similar sunt calculate în mod diferit și urmând criterii diferite, ducând, chiar și numai în anumite cazuri, la o impozitare mai mare a produsului importat (a se vedea, în special, hotărârea din 26 iunie 1991, Comisia/Luxemburg, C-152/89, Rec., p. I-3141, punctul 20).

35 Or, acesta este cazul în care, într-un sistem de impozitare diferențiat cum este cel din acțiunea principală, energia electrică importată, care este distribuită prin rețeaua națională, face obiectul, indiferent de modul de producere, unei taxe unice care este superioară celei mai mici accize aplicate energiei electrice de origine națională distribuite prin rețeaua națională.

36 Faptul că energia electrică de origine națională este, în anumite cazuri, impozitată la un nivel mai mare decât energia electrică importată nu este relevant în acest context întrucât, pentru a verifica dacă sistemul în cauză este compatibil cu articolul 95 din tratat, este necesară compararea sarcinii fiscale impuse asupra energiei electrice importate cu sarcina fiscală cea mai mică impusă asupra energiei electrice de origine națională (a se vedea, în acest sens, hotărârea Comisia/Luxemburg, citată anterior, punctele 21 și 22).

37 Guvernul finlandez obiectează că, având în vedere caracteristicile energiei electrice, pentru care este imposibil de determinat originea și, în consecință, modul de producere a acesteia, odată ce pătrunde în rețeaua de distribuție, cotele diferențiate de impozitare aplicabile energiei electrice de origine națională nu pot fi aplicate energiei electrice importate. În aceste condiții, aplicarea unei cote unice, calculate astfel încât să corespundă cotei medii aplicate energiei electrice de origine națională, constituie singura metodă logică de tratare în mod echitabil a energiei electrice importate.

38 În acest sens, trebuie amintit că a fost anterior susținut de către Curte faptul că dificultățile de ordin practic nu sunt de natură să justifice aplicarea unor impozite interne cu caracter

discriminatoriu în ceea ce privește produsele originare din alte state membre (a se vedea, în special, hotărârea din 23 octombrie 1997, Comisia/Grecia, C-375/95, Rec., p. I-5981, punctul 47).

39 Deși este adevărat că, având în vedere caracteristicile energiei electrice, ar putea fi extrem de dificil să se determine cu exactitate modul de producere a energiei electrice importate și, în consecință, sursele de energie primară utilizate pentru producerea acesteia, este important de menționat că legislația finlandeză care face obiectul acțiunii principale nu oferă importatorului nici măcar posibilitatea de a dovedi că energia electrică pe care a importat-o a fost produsă printr-un anumit mod de producere pentru a beneficia astfel de o cotă de impozitare aplicabilă energiei electrice de origine națională produsă prin același mod de producere.

40 De asemenea, trebuie amintit că, astfel după cum Curtea s-a pronunțat anterior, chiar dacă, în principiu, articolul 95 din tratat nu obligă statele membre să elimine diferențele care sunt justificate obiectiv și pe care legislația internă le stabilește între impozitele interne aplicate produselor naționale, nu mai este aceeași situație dacă o astfel de eliminare reprezintă singurul mod de a evita o discriminare, directă sau indirectă, a produselor importate (hotărârea din 8 ianuarie 1980, Comisia/Italia, 21/79, Rec., p. 1, punctul 16).

41 Având în vedere considerațiile precedente, este necesar să se răspundă că articolul 95 primul paragraf din tratat se opune ca o acciză care face parte din sistemul național de impozitare a surselor de energie să fie aplicată energiei electrice de origine națională la cote diferențiate în funcție de modul de producere a acesteia, în timp ce, aplicată energiei electrice importate, indiferent de modul său de producere, are o cotă unică, care, chiar dacă este inferioară celei mai ridicate cote aplicabile energiei electrice de origine națională, duce, fie și numai în anumite cazuri, la o impozitare superioară a energiei electrice importate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

42 Cheltuielile efectuate de către guvernele finlandez și danez, precum și de către Comisia Comunităților Europene, care au prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări. Întrucât procedura are, în raport cu părțile în acțiunea principală, un caracter incidental față de procedura în fața instanței naționale, este de competența acestei instanțe să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată.

Pentru aceste motive,

CURTEA,

pronunțându-se cu privire la întrebările adresate de Uudenmaan lääninoikeus, prin ordonanța din 30 mai 1996, hotărăște:

Articolul 95 primul paragraf din tratat se opune ca o acciză care face parte din sistemul național de impozitare a surselor de energie să fie aplicată energiei electrice de origine națională la cote diferențiate în funcție de modul de producere a acesteia, în timp ce,

aplicată energiei electrice importate, indiferent de modul său de producere, are o cotă unică, care, chiar dacă este inferioară celei mai ridicate cote aplicabile energiei electrice de origine națională, duce, fie și numai în anumite cazuri, la o impozitare superioară a energiei electrice importate.

Rodríguez Iglesias

Gulmann

Ragnemalm

Schintgen

Mancini

Moitinho de Almeida

Kapteyn

Murray

Edward

Puissochet

Hirsch

Jann

Sevón

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 2 aprilie 1998.

Grefier

R. Grass

Președinte

G. C. Rodríguez Iglesias